

A-005-11/19

Pan Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Pani Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu

Pan Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu

Pan Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów

Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

Pani Małgorzata Gersdorf
Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Pan Adam Bodnar
Rzecznik Praw Obywatelskich

Pan Leszek Mazur
Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa

Państwo Prezesi
Sądów Apelacyjnych i Okręgowych
wszyscy

Państwo Prezesi
Sądów Rejonowych z obszaru właściwości
Sądu Okręgowego w Przemyślu

Pan Krystian Markiewicz
Prezes Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”

Pani Beata Morawiec
Prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Sędziów
„Themis”

Pan Jacek Trela
Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej

Pan Maciej Bobrowicz
Prezes Krajowej Rady Radców Prawnych

W załączeniu uprzejmie przesyłam uchwałę Zebrania Sędziów Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 20 grudnia 2019 r. – do wiadomości.

Prezes Sądu Okręgowego
w Przemyślu

Mariusz Foltta

UCHWAŁA
ZEBRANIA SĘDZIÓW
SĄDU OKRĘGOWEGO W PRZEMYSŁU
Z DNIA 20 GRUDNIA 2019 ROKU

I.

Mając na uwadze treść poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (druk nr 69) z dnia 12 grudnia 2019 r., wyrażamy stanowczy protest przeciwko proponowanym zmianom, których jedynym celem jest:

1. całkowite ograniczenie, a wręcz unicestwienie samorządności sędziowskiej poprzez:

a. likwidację zgromadzeń ogólnych sędziów apelacji i zgromadzeń ogólnych sędziów okręgu, tworzących dotychczas jedyne, zdefiniowane platformy komunikacji pomiędzy sędziami różnych sądów,

b. poddanie sędziów presji poprzez zniesienie tajności głosowania na posiedzeniach zgromadzenia ogólnego bez względu na przedmiot sprawy,

c. oddanie opiniowania kandydatów na stanowiska sędziowskie kolegiom sądów apelacyjnych i okręgowych, złożonych z prezesów tych sądów powoływanych przez Ministra Sprawiedliwości, bowiem możliwość udziału w kolegium delegatów zgromadzenia ogólnego sędziów danego sądu, przy założeniu, że ich liczba równa jest liczbie członków kolegium oznacza, że i tak decydujące znaczenie przy równej liczbie głosów będzie miał głos przewodniczącego, którym jest prezes sądu także powoływany przez Ministra Sprawiedliwości – przedstawiciela władzy wykonawczej,

d. wprowadzenie swoistej fikcji prawnej polegającej na założeniu, że ilekroć przepis ustawy przewiduje zasięgnięcie opinii zgromadzenia ogólnego sędziów danego sądu (analogicznie kolegium sądu) bez wskazania terminu, w razie niewyrażenia opinii w dniu, na które zostało zwołane posiedzenie w celu jej wydania (nawet w sytuacjach niezależnych od uczestników zgromadzenia) uważa się, że opinia jest pozytywna, co w konsekwencji będzie prowadzić do fałszowania rzeczywistość,

e. wprowadzenie zakazu, iż przedmiotem obrad samorządu sędziowskiego (a także kolegium sądu) nie mogą być sprawy polityczne, rozumiane jako działania w obronie wartości konstytucyjnych i trójpodziału władzy, bowiem w ten sposób sędziowie zostaną pozbawieni możliwości odniesienia się do bieżących spraw dotyczących funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości,

f. zmianę składu kolegiów sądów apelacyjnych oraz okręgowych polegającą na ustaleniu, że co do zasady, mają się składać wyłącznie z powoływanych przez Ministra Sprawiedliwości prezesa danego sądu apelacyjnego (okręgowego) oraz prezesów podległych sądów (okręgowych, rejonowych),

g. wyeliminowanie i tak ograniczonego wpływu samorządu zawodowego na wybór zastępców rzeczników dyscyplinarnych działających przy sądach powszechnych, wskutek przyznania prawa wyboru Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Sędziów Sądów Powszechnych, co zawsze będzie decyzją całkowicie arbitralną, nie dającą gwarancji niezależności organów postępowania dyscyplinarnego i w konsekwencji może służyć innym władzom jako nieformalne narzędzie nacisku na sędziów;

2. ustawowe zalegalizowanie wątpliwej konstytucyjnie procedury nominacyjnej sędziów, poprzez wprowadzenie legalnej definicji sędziego sądu powszechnego, sędziego Sądu Najwyższego, sędziego sądu administracyjnego oraz sędziego sądu wojskowego (sędzią danego sądu jest osoba powołana na to stanowisko przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, która złożyła ślubowanie wobec Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej), wbrew treści art. 179 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, że sędziowie są powoływani przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, na czas nieoznaczony;

3. ograniczenie praw sędziów do zrzeszania się korzystania z wolności komunikowania się, poprzez nałożenie na sędziów obowiązku złożenia pisemnego oświadczenia o:

- członkostwie w zrzeszeniu, w tym w stowarzyszeniu – ze wskazaniem nazwy i siedziby zrzeszenia, pełnionych funkcji oraz okresu członkostwa,
- funkcji pełnionej w organie fundacji nieprowadzącej działalności gospodarczej – ze wskazaniem nazwy i siedziby fundacji oraz okresu pełnienia funkcji,

- członkostwie w partii politycznej przed powołaniem na stanowisko sędziego, a także w okresie sprawowania urzędu przed dniem 29 grudnia 1989 r. – ze wskazaniem nazwy partii, pełnionych funkcji oraz okresu członkostwa,
- prowadzeniu portalu, strony internetowej lub aktywności na internetowych portalach umożliwiających założenie konta użytkownika, w tym anonimowo lub pod pseudonimem, jeżeli portal, strona lub aktywność dotyczą spraw publicznych – ze wskazaniem nazw portali, stron lub sieci, oraz nazw i pseudonimów, pod którymi sędzia występuje;

4. niemal całkowite ograniczenie niezawisłości sędziów poprzez uznanie za delikty dyscyplinarne:

a. odmowę stosowania przepisu ustawy, jeżeli jego niezgodności z Konstytucją lub umową międzynarodową ratyfikowaną za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie nie stwierdził Trybunał Konstytucyjny, co jest sprzeczne z art. 91 ust. 2 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z których wynika, że umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową, a jeżeli wynika to z ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską umowy konstytuującej organizację międzynarodową, to prawo przez nią stanowiące jest stosowane bezpośrednio, mając także pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami,

b. działania lub zaniechania mogące uniemożliwić lub istotnie utrudnić funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości oraz działania o charakterze politycznym z uwagi na wysoce nieostry charakter tych sformułowań oraz brak wymogu ustawowego opisu deliktu dyscyplinarnego, co w przypadku odwołania się do „działań politycznych” może implikować wszczynanie postępowań dyscyplinarnych, za każdą krytyczną wypowiedź dotyczącą chociażby projektu zmian w przepisach, których autorem będą politycy;

5. stworzenie kolejnego, obok Izby Dyscyplinarnej, sądu nadrzędnego nad Sądem Najwyższym, poprzez poszerzenie zakresu właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych i nadanie jej szczególnego charakteru, ponieważ Izba ta nie będzie związana uchwałą innego składu Sądu Najwyższego, nawet o mocy zasady prawnej, a uchwały całego składu Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych dotyczące niezawisłości

sędziego lub niezależności sądu, mają wiązać wszystkie składy, zaś odstępianie od nich będzie wymagało uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego, do której podjęcia ma być wymaga obecność co najmniej 2/3 liczby sędziów każdej izby;

6. podporządkowanie wewnętrznego procesu wyboru kandydatów na Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, mimo że uprawnienie kreacyjne Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, związane z obsadą stanowiska Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, jest ograniczone do aktu powołania.

II.

Przypominamy, że gwarancją poszanowania praw obywatelskich w Rzeczypospolitej Polskiej są niezawisli sędziowie i niezależne sądy, a naszym konstytucyjnym obowiązkiem jest stosowanie prawa zgodnego z Konstytucją i wynikające stąd prawo odmowy zastosowania przepisów, które w ocenie sądów są sprzeczne z ustawą zasadniczą.

Tylko tak działający i tak ukształtowany wymiar sprawiedliwości daje pewność, że wobec prawa każdy człowiek jest równy, a Rzeczpospolita Polska pozostanie w kręgu państw europejskiego systemu wartości.

III.

Apelujemy do przedstawicieli władzy ustawodawczej i wykonawczej o:

- zaprzestanie działań, których faktycznym celem jest znaczące ograniczenie niezawisłości sędziów i niezależności sądów, a nie – usprawnienie wymiaru sprawiedliwości,
- zaprzestanie szykanowania sędziów, którzy publicznie stanęli w obronie niezawisłości sędziów i niezależności sądów,
- niezwłoczne podjęcie prac legislacyjnych mających na celu wyeliminowanie uchybień wskazanych w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 listopada 2019 r. w połączonych sprawach o sygnaturach C-585/18, C-624/18 i C-625/18 oraz wyroku Sądu Najwyższego Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 grudnia 2019 r. w sprawie o sygnaturze III PO 7/18.

IV.

Zwracamy się do Prezesa Sądu Okręgowego w Przemyślu o przesłanie uchwały:

- Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej,
- Marszałkowi Sejmu,
- Marszałkowi Senatu,
- Prezesowi Rady Ministrów,
- Ministrowi Sprawiedliwości,
- Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego,
- Rzecznikowi Praw Obywatelskich,
- Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa,
- Prezesom Sądów Apelacyjnych i Okręgowych,
- Prezesom Sądów Rejonowych z obszaru właściwości Sądu Okręgowego w Przemyślu
- Prezesowi Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”,
- Prezesowi Stowarzyszenia Sędziów „Themis”,
- Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej,
- Prezesowi Krajowej Izby Radców Prawnych,

oraz o opublikowanie jej na stronie internetowej Sądu Okręgowego w Przemyślu, jak i o upoważnienie Rzecznika Prasowego Sądu Okręgowego w Przemyślu do poinformowania o jej treści zainteresowanych mediów.